

Ο παροικιακός Τύπος τα τελευταία 50 χρόνια

Γράφει ο Γ. Χατζηβασίλης

ΜΕΡΟΣ 7

Οι εθνοτοπικοί σύλλογοι ζούσαν τη χρυσή εποχή τους και κάθε Σαββατόβραδο η παροικία γλεντούσε στους χορούς τους με ζεστό σουβλάκι και κρύα μπίρα. Τα συμβούλια τότε δεν το έπαιζαν κυριλέ με δεξιώσεις σε πολυτελείς αίθουσες, αλλά στο Erskineville Police Boys Club ή στο Δημαρχείο του Μάρικβιλ κλπ., στολισμένα με σημαιούλες τής Ελλάδας και Αυστραλίας. Εκεί οι άνδρες στα διοικητικά συμβούλια πήγαιναν νωρίς και ίδρωναν πάνω από τις ψησταριές για τα ζεστά σουβλάκια που γίνονταν ανάρπαστα, ενώ οι γυναίκες έκοβαν τόνους σαλάτας και ετοιμάζαν σε χάρτινα πιάτα τους κλασικούς μεζέδες, ταραμοσαλάτα, τζατζίκι και φέτα με ελγές πάνω σε χάρτινα τραπεζομάντηλα τυπωμένα με έναν γαλανό μαιάνδρο.

Οι επιχειρηματίες έκλειναν τα μαγαζιά τους και έτρεχαν για ένα ντους στα σπίτια τους πριν έρθουν συν γυναιξί και τέκνοις για να συναντήσουν συμπατριώτες τους και να γλεντήσουν, ξοδεύοντας γενναιοδώρα στις λαχειοφόρες αγορές και τους πλειστηριασμούς, για να αγοραστεί ή να κτιστεί η τεράστια περιουσία τής παροικίας μας.

Εξάλλου, πόσα ειδύλλια δεν άρχισαν και πόσες λαμπρές οικογένειες δεν στήθηκαν σ' εκείνους τους χορούς κανείς δεν μπορεί να υπολογίσει, αλλά πρέπει να ήταν πολλές, γιατί έρωσ ανίκατε μάχαν και δεν μπορούσαν να κρυφτούν οι ερωτοχτυπημένοι.

Ομορφα χρόνια, αλλά και πολύ δύσκολα γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι τα μεγάλα έργα τής παροικίας και οι μεγάλες οικογενειακές περιουσίες κτίστηκαν τούβλο - τούβλο με πολύ κόπο. Ατέλειωτες ώρες στα μαγαζιά πάνω από τα καζάνια με το βραστό λάδι ή στα μιλκ μπαρ, με εκατομμύρια «yes, please» και «thank you» με το απαραίτητο χαμόγελο είτε είχαν τη διάθεση, είτε όχι.

Αναψυχή τους, ο χορός το Σάββατο, ο Πανελλήνιος στο Wentworth Park την Κυριακή και η εφημερίδα κάθε μέρα. Πόσα εκατομμύρια δολάρια να συγκεντρώθηκαν άραγε από το ζεστό σουβλάκι και την κρύα μπίρα για τα μεγάλα έργα τής παροικίας και πόσα δολάρια χάθηκαν για να σπληνιστεί ο Πανελλήνιος και να μπορεί να φέρει έναν Λουκανίδα για να μαγεύει τις εξέδρες δεν θα το μάθουμε ποτέ.

Αλλά, όπως είπαμε, ο Έλληνας τότε αγόραζε εφημερίδες, πολλές εφημερίδες. Αυτοί που έκλειναν αργά τα μαγαζιά τους, σχολνούσαν από βραδινή βάρδια, ή ανυπομονούσαν να διαβάσουν τις ειδήσεις και μικρές αγγελίες, πήγαιναν στο Taylor's Square από τα μεσάνυχτα και ύστερα για ν' αγο-

ράσουν την εφημερίδα τους.

Δυστυχώς, αυτό το ενδιαφέρον έχει χαθεί και διαφωνώ κάθετα με αυτούς που λένε ότι οι πωλήσεις των εφημερίδων μειώθηκαν επειδή η πρώτη γενιά πεθαίνει. Αν υπολογίσουμε ότι μόνο το 10% των συμπαροίκων αγοράζουν εφημερίδες -και πολλοί είναι-, μόνον ένας στους δέκα από αυτούς που πεθαίνουν είναι αναγνώστες εφημερίδων μας!

Όταν κυκλοφόρησε η «Ελληνική Φωνή» δεν υπήρχε η καλωδιακή τηλεόραση που καθηλώνει την παροικία μπροστά στο χαζοκούτι για να παρακολουθεί μέρα - νύχτα τι λέει ο κάθε τενεκές στα παράθυρα των ελληνικών καναλιών ή να δει την εικοστή επανάληψη κάποιου σίριαλ. Ακούμε συχνά τα παράπονα συμπαροίκων για τα ελληνικά κανάλια, αλλά έχουν εθιστεί και δεν μπορούν να κάνουν το αυτονόητο, δηλαδή να σταματήσουν τη συνδρομή τους για να αναγκάσουν τους καναλάρχες να τα βελτιώσουν.

Εξάλλου, η ελληνική τηλεόραση είναι και ένα μεγάλο κόστος για το συνταξιούχο συμπάροικο, που προτιμά να μειώσει τις εφημερίδες που αγοράζει κάθε εβδομάδα, αν και σήμερα οι εφημερίδες μας δεν υστερούν σε τίποτε.

Κλείνω την παρένθεση όσον αφορά την κατάσταση τού Τύπου σήμερα αν και θα επανέλθουμε ίσως και με δικές σας απόψεις για το θέμα αυτό, για να επιστρέψω στην εποχή τής «Ελληνικής Φωνής» όπου στην Ελλάδα κυριαρχούσε το καθεστώς των συνταγματάρχων, ο Μακάριος στην Κύπρο και οι Εργατικοί στην Αυστραλία. Όμως, το 1974 άρχισαν δραματικές εξελίξεις με τον αρχηγό τής Λίμπεραλ αντιπολίτευσης, Μπιλ Σνέντεν, να αναγκάζει σε παραίτηση την Εργατική κυβέρνηση με διάλυση τού Κοινοβουλίου και εκλογές στις 18 Μαΐου που κέρδισε ο Γκοφ Ουίτλαμ. Πιο συνταρακτικές ήταν οι εξελίξεις στην Ελλάδα και Κύπρο, όπου η ΕΟΚΑ Β' έκανε πραξικόπημα στις 15 Ιουλίου για να διώξει τον Μακάριο και με το πρόσχημα αυτό οι Τούρκοι εισέβαλαν στις 20 Ιουλίου και κατέλαβαν σχεδόν τη μισή Κύπρο. Αποτέλεσμα αυτής τής εθνικής καταστροφής ήταν η κατάρρευση τής χούντας στο τέλος τού Ιουλίου και η θριαμβευτική επιστροφή τού Κωνσταντίνου Καραμανλή που εγκαινίασε την περίοδο τής μεταπολίτευσης.

Με δύο ικανότατους δημοσιογράφους και ανταποκριτή στην Αθήνα το δημοσιογράφο

“Εφημερίδα δεν είναι ένα άσπρο χαρτί μουτζουρωμένο με μελάνι για να τυλίγουμε τα σκουπίδια. Είναι ζωντανό πράγμα που πρέπει να σε βόμαστε γιατί είναι δάσκαλος που σε διδάσκει, δημόσιος κήρυκας που σε ενημερώνει, επιθεωρητής που ελέγχει τα πάντα, διασκεδαστής για να σε ψυχαγωγεί, πιστός φίλος που σου κρατά παρέα και τέλειο συμπλήρωμα τού καφέ”.

φίλο τού Μυγδάλη και αργότερα εκδότη, Νίκο Ρίζο, η «Ελληνική Φωνή» πρωταγωνιστούσε στον τομέα των ειδήσεων που επειδή ήταν συγκλονιστικές είχαμε εγκαταστήσει αυτόματο τηλεφωνητή για να ενημερώνει τούς αναγνώστες όταν τα γραφεία μας ήταν κλειστά.

Όλα φαινόταν καλά και ωραία, αλλά ο Τάκης Καλδής είχε κάθε λόγο να ανησυχεί, όταν βρέθηκε αντιμέτωπος με την σκληρή πραγματικότητα. Επειδή, στο περιβάλλον των εφημερίδων επικερδής εφημερίδα δεν είναι η καλύτερη, ούτε αυτή που πουλά τις περισσότερες εφημερίδες, αλλά αυτή που έχει τις περισσότερες διαφημίσεις και σ' αυτό τον τομέα η «Ελληνική Φωνή» δεν μπόρεσε να ανταγωνιστεί τον «Κήρυκα».

«Ελλειψη χρημάτων, στάση εμπορίου», λέμε οι Έλληνες και η «Ελληνική Φωνή» πολύ γρήγορα ξέμεινε από χρήματα, αλλά αυτό δεν ήταν το μόνο πρόβλημα που αντιμετωπίζαμε. Τα γραφεία τής ήταν σε έναν δρομάκο τού Ρέντφερν και εύκολη λεία για εγκληματικές ενέργειες, αφού δύο φορές αποπειράθηκαν να πυρπολήσουν τις εγκαταστάσεις τής χωρίς επιτυχία, ενώ αντιμετωπίζαμε και προβλήματα με τη διανομή τής εφημερίδας. Συμπάροικοι αναγνώστες μας είχαν καταγγείλει πως όταν πήγαιναν να την αγοράσουν στο μαγαζί την εύρισκαν σκορπισμένη στους γειτονικούς δρόμους!

Παρόλα αυτά, τα γεγονότα εδώ και στην πατρίδα βοηθούσαν στις πωλήσεις. Ένα από αυτά ήταν ο ερχομός του Ανδρέα Παπανδρέου στην Αυστραλία και επειδή θα ήταν φιλοξενούμενος στο σπίτι τού Δημήτρη Καλομοίρη η «Ελληνική Φωνή» βρέθηκε δίπλα του, μάλιστα, αν δεν κάνω λάθος, ο Μυγδάλης πρωτοστατούσε στην οργάνωση ομάδας σωματοφυλάκων του. Φυσικά, ο λαύρος αρχηγός τού ΠΑΚ εντυπώσισε τα πλήθη με τις ομιλίες του και έβαλε τις βάσεις για το μελλοντικό παράρτημα τού ΠΑΣΟΚ στο Σίδνεϊ.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΝ ΕΡΧΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ